

Dosarul nr. 2ra-772/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. L. Mitrofan)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, A. Malîi, I. Muruianu)

ÎNCHEIERE

26 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Mihail Mungiu, reprezentat de avocatul Sergiu Zaharia

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Mihail Mungiu, reprezentat de avocatul Sergiu Zaharia împotriva Asociației Obștești „Uniunea Artiștilor Plastici din Republica Moldova” cu privire la constatarea faptului discriminării pe criteriul de vârstă la locul de muncă, anularea deciziei de concediere, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 3 decembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Mihail Mungiu, reprezentat de avocatul Sergiu Zaharia și menținută hotărârea din 2 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 3 decembrie 2018, Mihail Mungiu, reprezentat de avocatul Sergiu Zaharia a depus cerere de chemare în judecată împotriva AO „Uniunea Artiștilor Plastici din Republica Moldova” cu privire la constatarea faptului discriminării pe criteriul de vârstă la locul de muncă, anularea deciziei de concediere, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 25 iunie 2010, a fost angajat în calitate de director executiv al Centrului Expozițional „C. Brâncuși”, în baza contractului individual de muncă nr. 4 încheiat cu AO „Uniunea Artiștilor Plastici din Republica Moldova”, pe o perioadă nedeterminată începând cu data de 1 iulie 2010.

A menționat că în ultimii ani a fost discriminat și umilit de către administrația Uniunii Artiștilor Plastici prin folosirea diferitor metode ca minciuna, sabotaj,

hărțuire, însinuări și răfuială la locul de muncă, necătând la faptul că își exercita cu responsabilitate și diligență funcția pe care o deținea, conform contractului individual de muncă și fișei de post.

Deseori i se aduceau acuzații neîntemeiate, i se aplicau sancțiuni disciplinare neîntemeiate, majoritatea fiind anulate prin hotărâre de judecată.

La 19 septembrie 2018, Consiliul AO „Uniunea Artiștilor Plastici din Republica Moldova” a emis decizia cu privire la concedierea directorului executiv al CE „C. Brâncuși”, Mihail Mungiu, conform prevederilor art. 86 alin. (1) lit. y¹) Codul muncii, pe motiv că deține statutul de pensionar pentru limită de vârstă, decizie pe care o consideră neîntemeiată și luată cu scopul de a-l înlătura de la funcția pe care o deținea, deoarece în cadrul asociației activează și alte persoane care dețin statut de pensionar, însă, activează fără careva impedimente, prin urmare, dânsul fiind iarăși discriminat în raport cu alți salariați ai aceleiași instituții.

Având în vedere prevederile art. 86 (Notă) și 55 lit. f) Codul muncii, a considerat că neîntemeiat a fost concediat, deoarece nu i-a fost acordată posibilitatea de a participa la ședința Consiliului AO „Uniunea Artiștilor Plastici din Republica Moldova”, unde să poată să depună explicațiile sale referitor la acest aspect.

La fel, nu i-a fost acordată posibilitatea de a munci cu încheierea unui contract de muncă pentru o perioadă determinată, având în vedere că în cadrul AO „Uniunea Artiștilor Plastici din Republica Moldova” sunt persoane care la fel dețin statut de pensionar pentru limită de vârstă și activează fără piedici din partea administrației.

A menționat că a fost concediat contrar prevederilor art. 87 alin. (1) Codul muncii, fără acordul comitetului sindical, prin urmare nu a fost respectată legislația, de fapt, ca și anterior, acestea fiind acțiuni de răfuială din partea AO „Uniunea Artiștilor Plastici din Republica Moldova”.

A relatat că, după restabilirea sa în funcție în anul 2015, locul de muncă a devenit o adevărată încarcerare și răfuială din partea administrației și se urmărea în permanență scopul de denigrare a imaginii și reputației lui profesionale, iar acțiunile permanente de agresiune i-au adus imense retrări negative, disconfort psihoemoțional la serviciu care au avut un impact negativ asupra stării sale de sănătate, mai cu seamă că are un copil minor la întreținere.

Astfel, deoarece i-au fost cauzate suferințe psihice și emoționale la locul de muncă prin discriminare și permanentă răfuială, a considerat oportun și repararea prejudiciului moral de către angajator în mărime de 30 000 de lei.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 353, 354, 355-356 Codul muncii, art. 85, 166, 167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, anularea deciziei Consiliului AO „Uniunea Artiștilor Plastici din Republica Moldova” din 19 septembrie 2018 cu privire la concedierea directorului executiv al Centrului Expozițional „C. Brâncuși”, Mihail Mungiu, restabilirea lui în funcția de director executiv al Centrului Expozițional „C. Brâncuși”, încasarea salariului neachitat pentru perioada absenței forțate de la muncă începând cu 21 septembrie 2018 până la restabilirea în funcție, repararea prejudiciului moral în mărime de 30 000 de lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

La 19 august 2019, Mihail Mungiu, reprezentat de avocatul Sergiu Zaharia a depus cerere de concretizare a cerințelor, solicitând și constatarea faptului de discriminare a lui în raport cu alți angajați ai AO „Uniunea Artiștilor Plastici din Republica Moldova” și de hărțuire a lui în exercitarea funcției de director executiv al Centrului Expozițional „C. Brâncuși” de către organele de conducere al AO „Uniunea Artiștilor Plastici din Republica Moldova”.

Prin hotărârea din 2 septembrie 2019 a Judecătorei Chișinău sediul Centru, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 3 decembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Mihail Mungiu, reprezentat de avocatul Sergiu Zaharia și menținută hotărârea primei instanțe.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au reținut că Mihail Mungiu nu contestă faptul că a atins vârsta legală de pensionar și că i se plătește pensie pentru limita de vârstă.

Astfel, având în vedere prevederile art. 81 și 86 alin. (1) lit. y¹) Codul Muncii, prima instanță și instanța de apel au considerat că angajatorul a avut dreptul legal de a dispune concedierea salariatului Mihail Mungiu.

Totodată, a fost constatat că Mihail Mungiu nu deținea calitatea de membru de sindicat, or în baza cererii din 30 august 2014 privind dezicerea benevolă de a fi membru al Sindicatelor Profesioniștii ale Uniunii Artiștilor Plastici din RM, a refuzat să mai fie membru de sindicat și deci, conform legii, nu era necesară consultarea prealabilă a organului sindical la concedierea salariatului, iar prevederile din legislația muncii fiind respectate în totalitate.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare au conchis că norma legală privind concedierea, care reprezintă desfacerea din inițiativa angajatorului a contractului individual de muncă pe durată nedeterminată, pe motivul deținerii de către salariat a statutului de pensionar pentru limită de vârstă, nu comportă un caracter imperativ, desfacerea contractului individual de muncă fiind dependentă de alegerea angajatorului, care decide în mod deliberat cu privire la oportunitatea încetării raporturilor de muncă, atât în funcție de cerințele profesionale și condițiile speciale impuse de anumite tipuri de locuri de muncă, cât și în legătură cu atingerea vârstei generale de pensionare.

Prima instanță și instanța de apel au considerat că nu poate fi reținută o pretinsă discriminare a reclamantului/apelant în raport cu alți angajați ai AO „Uniunea Artiștilor Plastici din Republica Moldova”, or persoanele menționate de Mihail Mungiu ocupă alte funcții decât cea de director executiv al Centrului Expozițional „C. Brâncuși” (grafician, supraveghetore, paznic), care fac parte din grupa muncitorilor necalificați potrivit clasificatorului ocupațiilor din Republica Moldova CORM-14.

În condițiile în care a fost constatată legalitatea deciziei Consiliului AO „Uniunea Artiștilor Plastici din Republica Moldova” din 129 septembrie 2018, nu sunt temeiuri pentru a admite cerințele subsecvente acțiunii de reabilitare în funcție, încasarea salariului pentru absență forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral.

La 23 martie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Mihail Mungiu, reprezentat de avocatul Sergiu Zaharia a declarat recurs împotriva deciziei din 3 decembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o neîntemeiată, pasibilă de a fi casată, deoarece instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

A menționat că instanța nu a dat apreciere cerinței lui cu privire la audierea martorilor și a respins neîntemeiat cererile formulate în acest sens.

Or, prin audierea acestor martori, dânsul ar fi avut posibilitate să demonstreze care a fost atitudinea administrației AO „Uniunea Artiștilor Plastici din Republica Moldova” față de el și să ofere detalii importante pentru soluționarea justă a cauzei.

A evidențiat că nu este corectă concluzia instanței de apel, deoarece din probele prezentate în prima instanță se dovedește că într-adevăr a fost supus răfuiei, hărțuit și discriminat la locul de muncă. Rezultatul la toate acestea este că a fost concediat în temeiul art. 86 alin. (1) lit. y¹) Codul muncii, pe motiv că deține statut de pensionar pentru limită de vârstă.

Astfel, instanța de apel urma să examineze probele prezentate care confirmă faptele de răfuială, hărțuire și discriminare și să admită cererea de audiere a martorilor, ca în final, să fie adoptată o soluție justă pe acest caz.

La 6 mai 2021, prin intermediul oficiului poștal, AO „Uniunea Artiștilor Plastici din Republica Moldova” a depus referiță la recursul declarat de Mihail Mungiu, solicitând considerarea recursului inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 26 ianuarie 2021, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 192), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 23 martie 2021 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Mihail Mungiu, reprezentat de avocatul Sergiu Zaharia, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul

în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Mihail Mungiu, reprezentat de avocatul Sergiu Zaharia, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat

de Mihail Mungiu, reprezentat de avocatul Sergiu Zaharia urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Mihail Mungiu, reprezentat de avocatul Sergiu Zaharia.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic